

ŠIAULIŲ PEDAGOGINIO INSTITUTO SAVAITRAŠTIS

PEDAGOGAS

1996 RUGSĖJO 26 D.

Nr. 22-23 (928-929)

Nors lijo lietus, bet
vandens trūko...

**Ar tikrai šuns balsas
neina į dangų?**

Skaitykite 3 psl.

**ŽINGSNIS IR ŽVILGSNIS
Į AMERIKĄ**

Skaitykite 4 psl.

**Mūsų rankininkai iškovojo Europos studentų
čempionų vardus!**

Gražią dovaną Institutui padovanojo mūsų vyrų rankinio komanda. Iš Kopenhagos vykusio atviro Europos studentų rankinio čempionato mūsų sugri-

žo su Europos čempionų taure. Mūsų rankininkai, treniruojami energingo ir sumanaus trenerio Arūno Grabausko, nugalėjo visas komandas ir tapo Europos

studentų čempionais. Tokios sėkmės nesitikėjo niekas, išskyrus mūsų komandos kelionės į Daniją iniciatorių ir organizatorių Pedagogikos fakulteto dekaną doc.S.Tumė-

na. Jis dar prieš išvykstant pasakė mūsų vaikams, kad važiuojama ne turistauti, o medalių parsivežti. Šaunuoliai rankininkai!

Apie šį rankinio čempionatą Kopenhagoje ir apie Atlantos olimpiadą buvo kalbama rektorato posėdžių salėje surengtame rankininkų ir Olimpiados prizinininko M.Žukausko susitikime su Instituto rektorato ir sporto vadovais. Rektorius prof.A.Gudavičius pažymėjo, kad šiuo metu nelengva finansuoti ne tik sportą. Lėšų aukštosioms mokykloms skiriama tik atlyginimams, stipendijoms išmokėti bei padengti eksploatacijos išlaidas, todėl turėti stiprią kurios nors sporto šakos komandą labai sunku. Padėkojęs už pasiektus rezultatus, Rektorius visiems sportininkams įteikė Instituto medalius. "Pedagogo"

Nukelta į 8 p.

Senate

Rugsėjo 11 d. įvyko pirmasis šiais mokslo metais Senato posėdis. Jo darbotvarkėje buvo 4 klausimai: 1. Naujo studentų kontingento komplektavimas ir priėmimo komisijos darbas; 2. Muzikos ir muzikinio ugdymo katedros pavadinimo sutrumpinimas; 3. Informacija apie ATEE 21-ąją konferenciją; 4. Informacija apie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sudarytos komisijos Šiaulių miesto aukštosioms mokykloms reorganizuoti į Šiaurės Lietuvos universitetą darbą.

Apie naujo studentų kontingento komplektavimą ir priėmimo komisijos darbą pranešimą padarė priėmimo komisijos atsakingasis sekretorius dr. S. Norkus. Jis pažymėjo, kad šiais metais priėmimo komisija gavo 1300 prašymų studijuoti mūsų aukštojoje mokykloje. Bendras Instituto konkursas buvo 2,2 į 1 vietą. Didžiausi konkursai buvo tarp stojančiųjų į šias specialybes:

1. socialinę psichologiją ir pedagogiką (9 į 1 vietą),
2. anglų kalbą (5,1),
3. specialiąją pedagogiką ir kūno kultūrą (4,4),
4. pradinio mokymo pedagogiką ir kūno kultūrą (2,9),
5. vokiečių kalbą (2,9).

Mažiausi konkursai buvo tarp pretendentų studijuoti:

1. fiziką ir matematiką (1,4 į 1 vietą),
2. fiziką ir kitų gamtos mokslų pagrindus (1,5),
3. inžinerinės profesijos mokytojo specialybę (1,5),
4. pradinio mokymo pedagogiką ir dailę (1,6).

Į I kursą buvo priimti 583 studentai ir 191 laisvaisiais klausytojais. Tarp pirmakursių 182 (arba 23,5 proc.) vaikinai ir 592 (arba 76,5 proc.) merginos.

Studijas pirmajame kurse pradėjo 132 žmonės, baigė Šiaulių miesto ir 35 Šiaulių rajono mokyklas. Tai sudaro apie 30 proc. pirmakursių. Todėl jiems, S. Norkaus nuomone, baigus Institutą, bus sunku susirasti darbo. Teisingiau, matyt, būtų pirmenybę teikti abiturientams, atvykusiems iš tolimesnių rajonų.

Rytų ir Pietryčių Lietuvos rajonų abiturientai neišnaudojo jiems skirtų 55 vietų Institute. Pirmajame kurse mokosi tik 3 studentai iš Švenčionių, 1 iš Trakų, 4 iš Vilniaus rajono, 4 iš Ignalinos.

Po pranešimo diskusijose kalbėjusio studijų prorektorius doc. J. Pabrėžos nuomone, dabar daug diskutuojama, kokie turi būti stojamieji egzaminai, ar iš viso jie reikalingi. Prorektorius mano, kad šiuo metu jie yra reikalingi. Pasikliauti atestato pažymiais dar negalima, nors jais remtis reikia.

Visai nepateisino vilčių stojančiųjų priėmimas į Specialiosios pedagogikos fakultetą be stojamųjų egzaminų. Į šio fakulteto

3 specialybes buvo patys didžiausi konkursai, todėl atrinkti buvo gana nelengva. Gal reikėtų galvoti apie testą ar egzaminą stojantiesiems į šį fakultetą.

Prorektorius doc. J. Pabrėža detaliau paanalizavo priėmimo į atskirus fakultetus eigą, pateikė konkrečių pasiūlymų dėl atrankos į atskiras specialybes gerinimo. Prorektorius taip pat buvo pažymėta, kad vyko priėmimas ir į magistrantūrą. Į visus fakultetus priimti 89 magistrantai, net 20 magistrantų sutiko būti laisvaisiais klausytojais ir mokėti Senato nustatytą mokestį.

Mūsų Institutas pagal priimtų į pirmąjį kursą studentų skaičių yra 6 vietoje tarp 15 aukštųjų mokyklų. Daugiausia studentų priimta į KTU - 3663, VU - 2956, VGTU - 2536, VPU - 1641, LZUA - 1309, ŠPI - 1089, KU - 1081.

Baigdamas prorektorius J. Pabrėža pažymėjo, kad priėmimo komisija dirbo gerai, o priėmimas vyko sklandžiai.

Po to kalbėjo Specialiosios pedagogikos fakulteto dekanas doc. J. Pumputis. Jo nuomone, jei būsimojus studentus būtume egzaminavę, tai daugiausia į fakultetą būtų įstoje abiturientai iš Vilniaus, Kauno, Klaipėdos ir Šiaulių. Dabar tarp pirmakursių yra studentų iš visų Lietuvos rajonų.

Diskusijose dar kalbėjo doc. G. Čepaitienė.

Antru klausimu svarstytas Muzikos ir muzikinio ugdymo katedros pavadinimo sutrumpinimas. Be ypatingų svarstymų, pritarus Senato komisijai, nutarta Muzikos ir muzikinio ugdymo katedrą vadinti Muzikos katedra.

Apie 21-ąją ATEE konferenciją, vykusią Didžiojoje Britanijoje, papasakojo Rektorius prof. A. Gudavičius. Šių metų konferencijos pagrindinė tema - kooperacija ir bendradarbiavimas įvairiais lygiais ir apsektais. Rektorius pažymėjo, kad Europoje yra labai didelė pedagogų rengimo įvairovė. Net po universiteto baigimo per 1 metus galima įgyti mokytojo kvalifikaciją. Nemažai mokytojų rengiami koledžuose. Rengiant mokytojus, vyrauja pragmatinė pažiūra. Į dalykus mažai kreipiama dėmesio, o viskas sutelkta į pedagoginę praktiką, pedagogikos ir psichologijos dalykus.

Konferencijoje buvo gera proga užmegzti ryšius su naujomis institucijomis.

Po Rektorius pranešimo buvo atskaita į senatorių pateiktus klausimus.

Paskutinysis posėdžio darbotvarkės klausimas - informacija apie LR Vyriausybės sudarytos komisijos Šiaulių miesto aukštosioms mokykloms reorganizuoti į Šiaurės Lietuvos universitetą darbą. Pranešėjas Rektorius prof. A. Gudavičius paprašė katedrų ir dekanatų pateikti informaciją apie būsimojo universiteto fakultetus.

Kitas Senato posėdis įvyks spalio 23 d.

"Pedagogo" inf.

Paroda Institute - vienintelė Baltijos šalyse

Rugsėjo 14 d. Institute atidaryta paroda, skirta 100-osioms garsaus psichologo Žano Pjažė gimimo metinėms. Ją surengė mūsų Institutas kartu su Ženevos universitetu. Tokia pat paroda vienu ir tuo pačiu metu atidaryta 40 pasaulio miestų. Rektorius prof.

A. Gudavičius per atidarymą sakė: "Džiaugiuosi, kad garbė eksponuoti šią parodą atiteko mūsų Institutui. Tokia paroda nebus surengta kitur Lietuvoje, taip pat ji vienintelė Baltijos šalyse". Psichologijos katedros asistentė I. Sabienė prisipažino, kad jai, profesoriumi V. Karveliui, S. Gudeiui, doc. J. Daulenskienei ir B. Stoniui teko garbė

pamatyti gyvą Ž. Pjažė 1966 m. Maskvoje, XVIII Pasaulinio psichologų kongreso metu.

Parodos atidaryme taip pat dalyvavo Šveicarijos ambasadorius Lietuvai ir Latvijai p. Pierre'as Luciri.

Žanas Pjažė buvo vienas didžiausių pasaulio mokslininkų. Jo nuostabūs darbai, skirti proto raidai, paliko žymų pėdsaką psichologijos ir pedagogikos istorijoje. Jo esminis indėlis į pažinimą yra tas, kad jis parodė, jog vaikas nėra mažas suaugęs žmogus, kad jis yra asmenybė su savo specifiniu mąstymo būdu. Ž. Pjažė teorijos iš tikrųjų yra vienas iš didžiausių šiuolaikinės psichologijos turtų, dar ir šiandien nepraradusios aktualumo.

25 parodos pano yra daug

originalių nuotraukų, jas papildančios kino juostos atskleidžia mokslininko veiklą įvairiuose mokslinio ir

visuomeninio darbo baruose.

Rūta
BARKAUSKAITĖ
A. Musneckio
nuotraukoje: parodos
atidarymo akimirka.

Nors lijo lietus, bet vandens trūko...

Rugsėjo 10 dienos pavakarę studentų klubo pajėgos, kaip ir kiekvienais metais, suorganizavo nekrikštų pirmakursių pašventinimą į studentus. Šventė prasidėjo 18 valanda fuksams renkantis prie bendrabučių. Jau trečius metus iš eilės gamta nepalanki šiai šventei, vis lyja lietus. Tiesa, fuksų kolonomams pajudėjus Instituto link, jau nebelijo, tačiau oras buvo vėsus, telkšojo balos. Pirmakursių atėjo tikrai nemažai. Daug pirmakursių į krikštynas nėjo pabūgę blogo oro ir gėsdinimų dėl krikštytojų negailestingumo. Tuo blogiau jiems! Juk tikras studenas tik tas, kas dalyvavo šioje šventoje "procedūroje". Ji būna tik kartą per visą gyvenimą...

Kaip ir visada, eidami gatve pirmakursiai dainavo, rėkavo, jiems pypsėjo pravažiuojančios mašinos, mojavo praeiviai. Už širdies griebė šis vaizdas... Kol visi pirmakursiai suejo į Instituto kiemą, kiekvienas gavo štampą, liudijantį šventės pradžią ir suteikusi galimybę nemokamai patekti į diskoteką, vykusią vakare "Studentų svetainėje". Iškilmingiausias krikštynų momentas - fakultetų dekanų, Rektoriaus ir prorektorijų pristatymas į šventės vietą. Pasigirdus sirenų kauksmui, į Instituto kiemą greitosios pagalbos, gaisrinės ir dujų avarinės mašinomis buvo atvežti dekanai, Rektorius prof. A. Gudavičius atvyko karieta su žirgais, na, o prorektorijų D. Jurgaitį atvežė... katafalku. Net šiurpas nukretė. Tačiau prorektorius, iš tos mašinos išlipęs nepaprastai patenkintas ir šypsodamasis, Rektoriaus paklausė: "Ar nenorėtumėte su mirusiais pasisveikinti?". Šventės pagrindinis akcentas buvo ivairiausios linksmos užduotys, kurias turėjo atlikti keletas kiekvieno fakulteto studentų su savo dekanais. Fakultetai rungėsi stengdamiesi savo rūbais aprengti dekanus, nešė juos ant rankų, ant nugaros per baseinėli-fontanėli, iš rūbų vijo virvę, išsirengdami iki "triusikėlių" ir kt. Visa tai labiausiai linksmino renginių ištroškusia žiūrovų minią. Keli fuksai, nenorėję paklusti krikštytojų valiai, buvo tuoj pat imesti į fontanėli. Tačiau tuoj kilo samokslas ir nekrikštų (pirmakursių) būrys įvertė į fontaną galingą organizatorių Lolo. Į šventės pabaigą atvažiavo sunkvežimis su studentų klubo brigada, pasirošusiu sutvirtinti pirmakursių fizines ir psichines galias. Tuoj po priesaikos pirmakursiai pradėjo skirstytis. Nustebino tai, kad šiemet krikšto metu akivaizdžiai trūko pagrindinio krikštytojų atributo - vandens. Pernai jis liejosi iš Instituto langų, iš visų pusių vandenėlių pylė studentų klubo nariai. Gal šiemet pabijota susargdinti pirmakursius?! Betgi patys pirmakursiai vėliau skundėsi, kad vandens tikėjosi gauti daugiau. Juk ir į krikštynas ėjo tie, kurie buvo pasiryžę perbristi jūras, perkopti kalnus... Vis tiek ačiū organizatoriams už renginį, už gerą porciją juoko!

Rūta Barkauskaitė

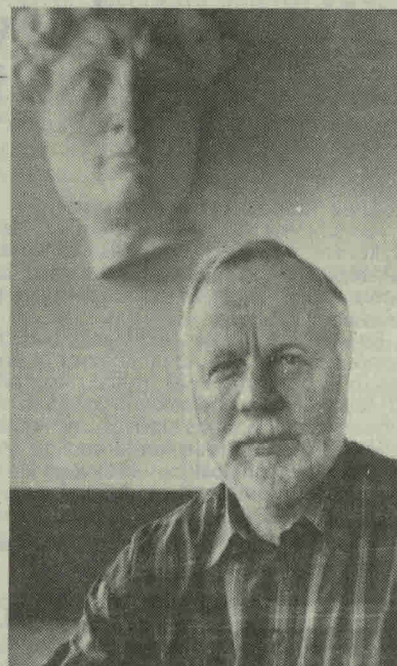
A. Musneckio nuotr.

Sveikiname
Dailės moky-
mo katedros
vedėją prof.
V. Trušį
gražaus
jubiliejaus
proga!

Linkime ge-
ros sveikatos,
kūrybinės ir
pedagoginės
sėkmės.

"Pedagogo"
redakcija

A. Musneckio nuotr.

Ar tikrai šuns balsas neina į dangų?

Rasa RIBIKAUSKAITĖ

Spalio mėnesio pirmą savaitę, Lietuvos studentų sąjungos taryba planuoja surengti posėdį, kuriame svarstys klausimus susijusius su transporto lengvatomis. Nors "Lietuvos geležinkelis" yra pažadėjęs studentams 25 proc. Nuolaidą, bet anot ŠPI SS prezidentės Sandros Civinskaitės, taryba bandys iškovoti, kad reiktų mokėti tik 50 proc. Bilieto kainos. Taip pat žadama svarstyti klausimus, susijusius su Nacionaliniu studento pažymėjimu.

Tiesa, šis posėdis buvo planuotas jau rugsėjo antrą savaitę, bet dėl rinkimų į Seimą ir dėl kitų priežasčių ji teko atidėti rudenį.

Kol Lietuvos SS tarybos atstovai varsto susisiektimo ministerijos duris, kol sprendžiama, kur daryti posėdį Kaune ar Vilniuje "Pedagogas" užsuka į ŠPI SS būstinę. Kalbasi su prezidentė S. Civinskaite.

Sandra C.: "Matote, sėdžiu toje pačioje patalpoje. Laukiu naujo potvynio (juokiasi). Pernai "Pedagogas" rašė apie "tvaną" SS aut. Past.) Naujų patalpų negauname. "Juodasis granitas" kaip

"nuomavosi" taip nuomojasi. Nors tos patalpos tuščios. Kitamet baigiasi sutarties galiojimas. Bet garantijos, kad jos nepratęs "Juodasis granitas" - nėra. Kaip nėra garantijos ir tai, jog institutas "nepalaimins" šios sutarties dar 4 metams. Nors aš mūsų Alma Mater gerbiu, bet jie mūsų neklausys. Juk sakoma, "kad šuns balsas į dangų neina". O gal nueis? Šiaip kai pati studijavau (dabar Sandra dirba spec. pedagoge mokykloje - aut. Past.) buvo lengviau. Dabar studentiškos problemos man nebeaktualios, bet nereiškia, kad jos man nerūpi. Kol aš dirbu SS, visada studentai gali kreiptis ir kreipiasi į mane, prašydami kokios nors pagalbos. Nesinori būti blogu pranašu, bet, manau, kad kuo toliau, tuo košmariškesnis bus studentų gyvenimas, galvoje turiu finansinius sunkumus. Ir nors vienas paskui kitą degintusi nieko nepakeistų. Netgi institutas mažai kuo galėtų padėti. Nes viskas susiveda į biudžetą, kuriame švilpauja vėjai. SS turi ne mažai ateities planų, bet esant finansų trūkimui, kaip suprantate sunku bus juos įgyvendinti".

Žingsnis ir žvilgsnis į Ameriką

Regina KVAŠYTĖ,
Lietuvių kalbos katedros asistentė

Kai sakoma "važiuoju į Amerika", dažnai turima omenyje - kažkur toli, neaišku kokiais tikslais. Vis dėlto kartais šis posakis gali tapti realybe tiesiogine prasme. Taip jau atsitiko, kad ir man pavyko žengti žingsnį į šį žemyną ir pažvelgti į Ameriką iš arčiau.

Birželio pabaigoje JAV Masačūsetso valstijoje vyko AABS (Association for the Advancement of Baltic Studies) rengiama pasaulio humanitarinių mokslų konferencija. Asociacija yra tarptautinė pelno nesiekianti švietimo ir mokslo organizacija, kurios tikslas - Baltijos studijos, tyrimų skatinimas ir sveičiamoji veikla. Baltijos studijų konferencijos organizuojamos kasmet (ši buvo jau penkioji). Dalyvavo daugiau kaip 100 žmonių iš JAV, Kanados, Švedijos, Australijos, Vokietijos, Anglijos, taip pat iš Estijos, Latvijos bei Lietuvos - iš viso iš 11 šalių. Tarp trijų Baltijos valstybių išsiskyrė Lietuva - jai atstovavo tik dviese (pranešimą dar skaitė istorijos sekcijoje Egidijus Aleksandravičius iš Vytauto Didžiojo universiteto). Darbas vyko šiose sekcijose: lingvistikos, istorijos, politikos, meno ir kultūros, literatūros, verslo ir ekonomikos.

Dažniausiai Baltijos studijų konferencijos rengiamos Amerikoje, kur yra šios organizacijos būstinė, tačiau pastaruosiu metu kelis kartus pasiekta Europa: 1994 metais 14-oji konferencija vyko Stokholme, o 1995 metų vasarą panašaus pobūdžio konferencija (kartu su Latvijos mokslu taryba) pirma karta buvo surengta Rygoje. Žadama tokią konferenciją rengti ir Vilniuje.

Teko dalyvauti ir Rygoje vykusioje konferencijoje, tačiau jas lyginti sunku, nes kartą vis dėlto daugelis dalyvių buvo vietiniai, todėl apskritai jų buvo daugiau, bet kai kurie atėjavo tik skaityti savo pranešimo, o renginiuose nedalyvavo. Tuo tarpu Valthamo miestelyje, netoli Bostono, vysi buvome svečiai - konferencija vyko šiam tikslui išnuomotame Bentlio koledže. Jeigu jau ten vykai, turi progą dalyvauti visuose pasiūlytuose renginiuose, nes koledžas yra tolokai nuo miestelio, o tuo labiau nuo Bostono.

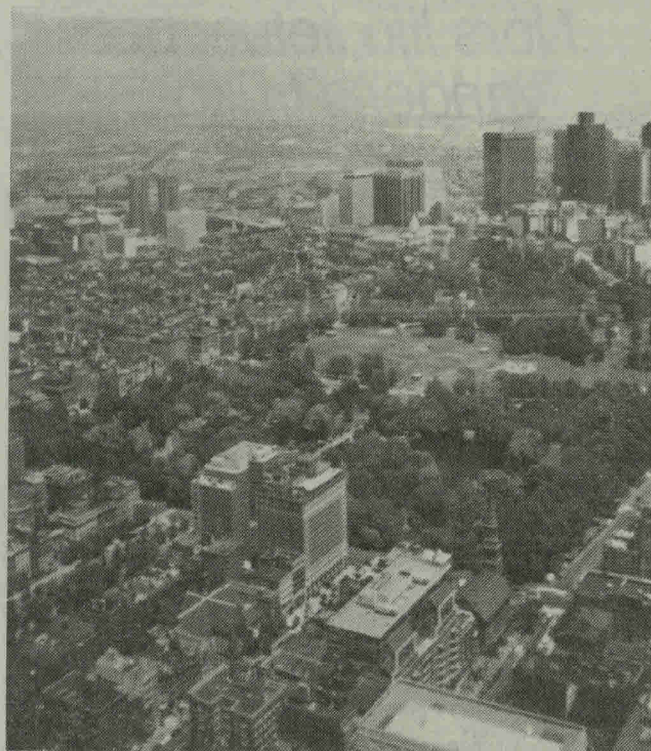
Bentlio koledžas įkurtas 1917 m. ir jame rengiamas ekonomikos bei verslo specialistai (tap kitko, čia pagal įvairias pasikeitimo studentais programas mokosi nemažai studentų iš Estijos). Reikia pasakyti, jog koledžas paliko tikrai gerą įspūdį. Nors, tiesa pasakius, sunku įsivaizduoti, kaip Bentlio koledžas atrodo mokslo metų įkarštyje, nes tuo metu ten buvo mažai studentų. Mes ten jautėmes kaip ramioje oazėje - aplinka sutvarkyta, daug žalumos, gėlių, raudonų plytų pastatai puikiai kontrastuoja su aplinka, bet tuo pat metu ir gerai suderinti. Šalia mokymosi pastatų yra didelė biblioteka, administracinis centras ir daugybė bendrabučių, kurie, beje, labai skiriasi nuo mums įprasto stiliaus. Tai atskiri butai - du miegamieji kambariai po dvi lovas su bendra virtuve bei sanitariniu mazgu ir poilsio kambarys. Tik koridoriai paliko niūrų įspūdį - kaip tunelyje mėlynomis ir baltomis plytelėmis išklotos sienos be jokių dekoratyvinių elementų. Gal tai skatina susikaupti vien tik mokslui?

Patalpose, kur vyko konferencija, nematėme nereikalingu baldų - tik staliukas, katedra, lenča ir kėdės. Jos iš lengvos plastmasės ir susitautos kampe - jeigu trūksta, gali atsinešti ir pasistatyti, kur tau patogiu. Jokių spintų ar griozdiškų suolų bei stalų. Sunku spręsti apie kitas patalpas, bet neatrodė, kad ten galėtų būti kitaip. Užtat visur daug kopijavimo technikos - nedideli kambarėliai, kur stovi dauginimo aparatas, šalia šūsnis popierius - eik ir darbuokis! Koledže dažnai rengiamos konferencijos, seminarai, patalpos nuomojamos įvairiems renginiams.

Baltijos studijų konferencijoje daugiausia dėmesio buvo skirta pranešimams bei diskusijoms. Ypač daug klausytojų (ir ne vien konferencijos dalyvių) susilaukė politikos bei meno ir kultūros sekcijos - kartais net visi norintys netilpo į auditoriją ir jiems teko stovėti koridoriuje prie atvirų durų.

Kadangi visų sekcijų darbas vyko vienu metu, nepavyko pasiklausyti kitų sričių pranešimų. Lingvistikos sekcijoje buvo nagrinėjami dialektologijos, fonetikos, leksikologijos, kalbų kontaktų klausimai. Retai pasitaikė pranešimų, po kurių pranešėjas nesulaukė klausimų ir neįsiziėbė diskusija.

Po posėdžių arba kartais per pietų pertrauką buvo surengti

specialūs priėmimai, kuriuose vienas ar kitas AABS pirmininkaujantis sakė kalbą. O šiai asociacijai vadovauja net trys pirmininkai - išeinantis, dabartinis ir ateinantis. Paminėtina, kad ateinanti pirmininkė yra lietuvių literatūrologė Violeta Kelertienė. O konferencijos paskutinį dieną vyko susitikimas su buvusiu ambasadoriumi Džonu Metloku.

Ši Baltijos studijų konferencija - tai proga supažindinti su savo darbo rezultatais, pasisemti patirties iš kitų šalių mokslininkų ir galimybė pamatyti vieną Amerikos kampelį - Bostoną.

Nuoštabiausi prisiminimai liko pabendravus su įvairiais žmonėmis - malonu buvo susipažinti su Amerikoje gyvenančiais lietuviams, ir ne tik su tais, kurie dalyvavo konferencijoje. O ten buvo įvairių sričių specialistų, gerai žinomu mokslininkų: literatūros tyrinėtojai Violeta Kelertienė, Rimvydas Silbajoris (su kuriuo teko bendrauti jau anksčiau), Saulius Sužiedėlis, taip pat daugelis kitų, labai geranoriškų ir draugiškų.

Po konferencijos kartu su 2 draugais iš Rygos dar tris dienas gyvenau vienoje lietuvių šeimoje Bostono priemiestyje. Buvome maloniai priimti ir tikrai jautėmes taip, lyg pažintume savo šeiminius jau daug metų. O mes matėmes juk pirmą kartą. Jų dėka turėjome progą Bostone aplankyti Lietuvių centrą - matyti, kaip veiklūs žmonės rengia siuntas į Lietuvą. Ten komplektuojami konteineriai - taip pavieniai asmenys gali pigiau nusiųsti siuntas savo giminėms bei draugams, besikraustantys gyventi į Lietuvą - savo daiktus, o norintys dovanoti ką nors įvairioms organizacijoms bei muziejams - savo dovanas. Ir iš tiesų yra nemažai norinčių pasinaudoti šia paslauga - jeigu nespėji laiku užsiregistruoti, tavo siunta gali nepasiekti Lietuvos numatytu laiku. Beje, birželio pabaigoje buvo renkama paskutinė siunta - vasarą darbas sustoja, konteineriai nebesiunčiami.

Lietuvių centre yra nedidelė krautuvėlė, kur galima nusipirkti įvairių lietuviškų suvenyrų ar kitų naudingų daiktų, kurie primena Lietuvą - įeini kaip į atskirą pasaulį: daugybė juostų, servetėlių, rankšluosčių, medžio dirbinių, pintų gaminių, gintaro papuošalų, o kur dar atvirukai, plakatai, garso įrašai, o ypač daug knygų - ir naujai išleisti Lietuvoje bei už jos ribų, ir senesni. Tai ir lietuvių kalbos vadovėliai, anglių ir lietuvių kalbų žodynai, ir gana daug grožinės literatūros. Kaip papasakojo parduotuvės savininkas, prekių gaunama įvairiais būdais - tarp jų daug pačių Amerikos lietuvių atneštų daiktų. Lietuvių centre vyksta ir nemažai renginių - tam pritaikytos šios erdvios patalpos. Tiesa, apie tai mums tik pasakojo, nes buvo sunku įsivaizduoti, kaip taip iš tikrųjų galėtų būti. Tuo metu ten daugiau buvo panašu į sandėlį - buvo baigiama rinkti paskutinė siunta Lietuvai.

"BRIDGES" SEMINARAS INSTITUTE

Rugsėjo 8-13 d. Institute viešėjo būrys svečių iš Anglijos, Škotijos, Olandijos, Vokietijos, Švedijos ir kt. šalių. Jie visi atvyko į pas mus vykusį "Bridges" žurnalo rengimo ir rašymo seminarą. Institutui, o kartu ir visai Lietuvai atstovavo prof. J. Ambrukaitis ir doc. A. Ališauskas. Jie abu yra žurnalo redkolegijos nariai. Plačiau papasakoti apie patį seminarą, svečių išpūdžius paprašėme doc. A. Ališauską.

Doc. A. Ališauskas: "Mūsų buvo iš viso 20, visi rimtai dirbome. Tai nebuvo konferencija, kur svarstomi įvairūs teoriniai klausimai. Tai buvo darbinis seminaras".

Koresp.: "Kokie buvo seminaro dalyvių tikslai, ar pasisekė juos įvykdyti?"

Doc. A. Ališauskas: "Tikslai buvo labai konkretūs. Iki šiol esame išleidę 6 žurnalo "Bridges" ("Tiltai") numerius. Kiekvienais metais išlei-

džiame po du. Seminarai yra skiriami tam, kad būtų iškeltos ir aptartos problemos, susijusios su vaikų specialiųjų poreikių tenkinimu. Apsvarstytos tos problemos, kurios yra aktualios ir mums visiems. Taip pat parengta medžiaga kitam žurnalo numeriui, aptarti straipsniai. Taigi pagrindinis tikslas buvo parengti rudens ir pavasario numerius".

Koresp.: "Kodėl šis seminaras vyko būtent ŠPI?"

Ar pritartumėte?

Šiaulių pedagoginio instituto Filologijos fakultetas sutelkė nemenką mokslo darbuotojų būrį, kuris gebėtų spręsti svarbias filologijos ir su ja susijusias didaktikos problemas. Turėdami didžiulį pedagoginio darbo patyrimą, mokslininkai daugiausia dėmesio ir toliau skirtų taikomojo pobūdžio darbams, reikalingiems pertvarkomai Lietuvos Respublikos mokyklai. Tačiau fakulteto darbuotojai ir jų mokslo tyrimams prielankiai nusiteikę kitų fakultetų mokslininkai (edukologai, psichologai, meno ir technikos specialistai, matematikai, filosofai, politologai ir kt.) draugėn beveik nesueina, nors juos galėtų vienyti gimtosios bei užsienio kalbų terminologijos studijos, sociolingvistikos, psicholingvistikos, lingvostatistikos ir pan. mokslų problemų nagrinėjimas. Manau, kad turėtų būti įkurtas centras, kuris dirbtų ūkiskaitos ir dalinio finansavimo pagrindais. Tikiuosi, kad tokį padalinį turėti bus suinteresuoti ir mūsų aukštosios mokyklos ir Filologijos fakulteto vadovai. Jų valioje - pradinio finansavimo, patalpų ir įrangos gavimo reikalai. (Žinoma, gali būti ir atvirkščiai: pirma gaunami rėmėjai ar Švietimo ir mokslo ministerijos užsakymai, o po to - ir sava parama.) Įsivaizduoju, kad šiame centre atlyginimus gautų tik tie bendradarbiai (mokslininkai ir studentai ar doktorantai), kurie dirbtų konkretų darbą sutarčių pagrindu ir turėtų habilituotų daktarų (ir daktarų) ar mokslo įstaigų teigiamus atsiliepimus.

Padalinio pavadinimas turėtų būti pakankamai universalus, pavyzdžiui: "Humanitarinių mokslų centras". Siauresnis būtų toks: "Filologijos centras". Neteko girdėti, kad taip būtų vadinamas kurios nors aukštosios mokyklos padalinys. Žinoma, gal kompiuterijos specialistui neįjauku būtų kreiptis į tokį centrą dėl specialybės terminų aiškinamojo žodyno sudarymo. Padrašindamas pasakyčiau, jog ŠPI Filologijos fakulteto lituanistai yra aukštos kvalifikacijos specialistai ir jais verta pasikliauti. Tą patį nurodyčiau aptardamas rusistų mokslo kvalifikacijos. Bendromis pastangomis šie mokslininkai teikia pagalbą magistrantams, o netrukus teiks ir doktorantams. Ypač ji praverstų Užsienio kalbų bei kitų katedrų dėstytojams, dar neturintiems mokslo laipsnių ir siejantiems savo interesus su filologija bei jos mokymo problemomis.

Centras turėtų plėtoti ryšius su mokytojais, suinteresuotais kelti kvalifikaciją, jiems padėti. Manau, kad turėtų būti plėtojami ryšiai su Lietuvos ir užsienio mokslų atstovais, dirbančiais panašų darbą.

Mančiau, kad mūsų priedermė - įsteigti Jaunųjų filologų mokyklą, kuri dirbtų su potencialiais aukštųjų mokyklų

Doc. A. Ališauskas: "Tai jau trečiasis seminaras. Pirmieji buvo surengti Anglijoje, Njukaslo universitete. Nuo pat pirmųjų žurnalo leidimo dienų mes esame aktyvūs. Todėl per paskutinį seminarą, vykusį pernai rugsėjo mėnesį, buvo iškelta idėja, kad seminarai vyktų ne tik Anglijoje, bet ir kitose šalyse, kurių atstovai yra redkolegijos nariai. Mes esame senbuviai, daugelis šalių į darbą įsijungė tik vėliau, todėl mūsų buvo paprašyta surengti šį seminarą. Vyriausiasis žurnalo redaktorius buvo atvykęs į Šiaulius, tarėsi su rektoratu, ar šis sutiktų suorganizuoti seminarą".

Koresp.: "Kokie svečių išpūdžiai?"

Doc. A. Ališauskas: "Svečiai buvo labai patenkinti tiek darbo, tiek gyvenimo sąlygomis. Rektoratas mums labai padėjo. Dirbome ir Rektoratoriaus posėdžių salėje, taip

būsimaisiais studentais.

Mokymo priemonių ir metodinės medžiagos rengimas - tai dar vienas veiklos aspektas. Jis turėtų būti derinamas su reklaminiu, šviečiamuoju darbu, kad leidiniai būtų paklausūs, rentabilūs.

Nemanau, kad šios mintys yra visiškai originalios. Privačiuose pokalbiuose analogiškas idėjas aptarinėja prof. habil. dr. K. Župerka, prof. habil. dr. V. Karvelis, doc. I. Ramaneckienė ir kt. Taigi yra viltis, kad susibursime ir prasmingai drauge padirbėsime.

Doc. Juozas KORSAKAS

Ave, Maria!

Doc. S. ŽALALIS

Rugsėjo 8-15 dienomis Šiluvoje vyko kasmetiniai atšilimai, kuriuos suplaukia minios žmonių. Kiekvieną dieną giedoti Šiluvos bažnyčioje ir koplyčioje kviečiami gerai liturgines apeigas išmanantys chorai, žinoma, ir turintys tinkamą giedojimo lygį.

Kamerinis choras "Bičiuliai" gavo kvietimą giedoti apeigose rugsėjo 12 dieną, kuri buvo skirta neįgalintiems žmonėms.

Išsprende transporto bei kitus organizacinius klausimus ir atvykę į Šiluvą nustebome išvydę daugybę žmonių, tarp jų ir žmonių invalidų vežimeliuose. Mes per mažai žinome apie pastaruosius žmones, kurie ligos prispausti gyvena pas mus, bet, deja, dar ne tarp mūsų. Gausybė specialiųjų autobusų, skirtų tokiems žmonėms vežimeliuose, asmeninis transportas ir daug daug žmonių invalidų vežimeliuose - toks vaizdas buvo tą rugsėjo 12-ąją.

Kadangi visi norintys, juo labiau neįgalintys žmonės, negalėjo patekti į Šiluvos bažnyčią šv. Mišios buvo aukojamos prie didžiųjų bažnyčios durų lauke.

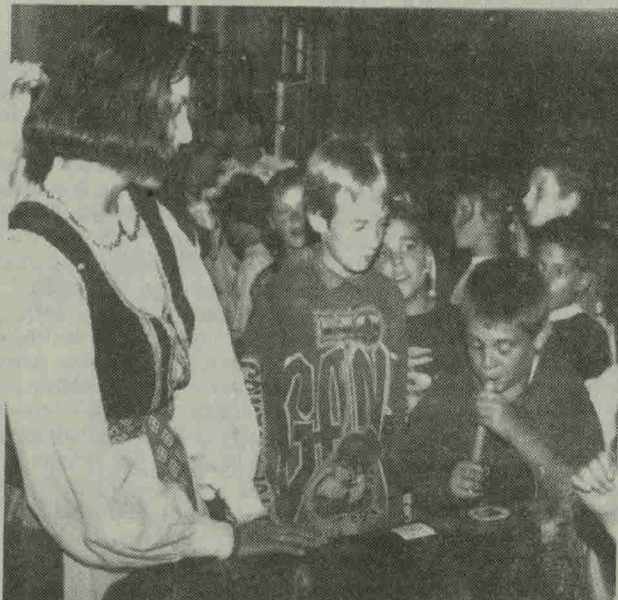
Mūsų choras rengėsi kūrinius giedoti pritariant vargonais, o šiuo atveju turėjome tuoj pat keisti repertuarą ir per visas apeigas giedoti kūrinius a capella.

Prasmingi buvo arkivyskupo S. Tamkevičiaus pamoksle pasakyti žodžiai, kyietė konkrečiu darbu padėti likimo nuskriaustiesiems. Šv. Mišiose dalyvavo ir po jų jautriai į susirinkusiuosius kreipėsi Lietuvos sveikatos apsaugos ministras A. Vinkus.

Linkėdami ramybės vieni kitiems supratome, kaip turime būti dėkingi likimui, kad esame darbingi, sveiki, kad daugiau turime rūpintis vienas kitu, pagelbėti vienas kitam, o ypač negalės ištiktiems žmonėms.

Baigėme apeigas giedodami jau visi (ir sveiki, ir neįgalintys) tradicine "Marija, Marija". Ir turbūt ne vienas, ar pirmą kartą, ar jau kelinta būdamas Šiluvoje, kreipėmės kas garsiai, o kas mintyse: "Iki kito rudens "Ave, Maria!"

"Saulė" ir "Cantus" garsino Institutą ir Šiaulius Prancūzijoje

Prancūzija - tai šalis, kurioje nors kartą trumpai pabuvus, sentimentų lieka visam gyvenimui.

Iš pradžių kelionės maršrutas nusidriekė į Paryžių. Mūsų kelionės gido ir vertėjo doc. V. Bikulčiaus pastangos parodyti pagrindines šio "svajonių miesto" išymias vietas nenuejo veltui. Beveik visi mūsų šaliai Prancūzijoje lankėsi pirmą kartą, todėl kas jau kas, o turistų labiausiai lankomos vietos rūpėjo ir mums. Apžiūrėjome XXI a. Paryžiaus rajoną, Eifelio bokštą, kur iš paukščio skrydžio apžvelgėme miestą, stabelėjome prie Triumfo arkos, aplankėme Luvrą, Versalį, Impresionistinio meno, S. Dalí galerijas, plaukėme garlaivių Senos upe ir gėrėjomės garsiais Paryžiaus tiltais, architektūros šedevrais. Aišku, neturėtume pilno Paryžiaus vaizdo, jei nepasivaikščiūtume po jį naktį. Tikras gyvenimas tadą verda Pigalio aikštės rajone, Kliši bulvare ir, žinoma, garsiajame "Moulin Rouge" kabarete. Bet pajusti visus naktinio Paryžiaus malonumus reikia turėti nemažai pinigų. Studentams maloniausia buvo garsiosios Sacre-Coeur bazilikos papėdėje, kur kiekvieną vakarą iki vėlyvos nakties būriuojasi ir linksmynasi įvairių šalių jaunimas, dainuoti lietuviškas dainas, grožėtis naktinio Paryžiaus vaizdais. Daug įdomaus apie dailės šedevrus ir pasaulinio garso

dailininkus mums papasakojo prof. V. Trušys. Anot profesoriaus, reikėtų, kad kiekvienas bent jau dailės specialybės studentas galėtų tiesiogiai susipažinti su pasaulinio meno šedevrais.

"Saulė" ir "Cantus" gyveno Paryžiaus priemiestyje esančiame Mokytojų tobulinimosi institute. Čia atsisveikinant abu kolektyvai mokytojams surengė didelį koncertą, už kuri nuspėlnė gražių atsiliepimų.

...Toliau laukė Elzasas. Tai pietrytinės Prancūzijos regionas, kuris garsus ne tik nuostabią gamtą, bet pirmiausia Vogežų kalnų papėdėje nusidriekusiais vynuogynais.

Atvykę į Elzasa, patekome

Instituto liaudiškos muzikos ansamblis "Saulė" ir merginų choras "Cantus" naujuosius mokslo metus sutiko ne namie, o koncertinėje išvykoje į Prancūziją. Taigi siūlome žiupsnelį šios kelionės įspūdžių.

Isenheimo miestelio koledžo mokytojų, mokinių ir jų tėvelių globon. O tiksliau, tai visą mūsų viešnagės programą ir koncertus suorganizavo šio koledžo vaikų choras "La cigale" ir Elzaso Lietuvos ir Prancūzijos draugija.

Pačią pirmą dieną, po trumpos ekskursijos po koledžą, kuriame mokosi per 1000 mokslievių, surengėme du koncertus. Jie buvo skirti šio koledžo mokslieviams ir mokytojams. Sausakimšoje salėje kartais kildavo tokia aplovismentų audra, kad nesigirdėdavo net atlikėjų muzikos ir dainavimo. "Saulės" ansamblio muzikantai, apvažiavę daugelį šalių, sakė, kad tokių emocijų žiūrovų dar nebuvo matę. Po paskutinio koncerto lietuviški rateliai persikėlė net į lauką, o, nutilus muzikai, vaikai nesiskirstė ir prašė leisti paskudučiuoti, pagroti kitais instrumentais.

Apšigyvenome šeimose. Po vieną ir net po du mūsų šaliai priglaudė "La cigale" choro dalyvių tėveliai. Zodis "priglaudė" nevisiškai tinka, nes tapome pilnateisiais prancūzų šeimų nariais. Jie rūpinosi mūsų buitimi, nakvyne, maitinimu ir net kultūrine programa.

Nuostabiai prabėgo dienos Elzase. Aplankėme Vokietijos teritorijoje įsikūrusį "Europos

parką", kurio atrakcionai, manytume, niekuo nenusileidžia garsiajam Disneilendui, nuostabų senosios architektūros šedevrais garsėjanti Kalmaro miesta, važiuojame Elzaso "Vyno keliu". Visiems didžiuli įspūdį paliko apsilankymas vienoje garsiausių Elzase Mure vyno gamykloje, kur pats šeimininkas ne tik pasiūlė paragauti trijų rūšių vynu, bet ir papasakojo apie Elzaso vynu gamybos tradicijas, išmokė, kaip degustuoti ir mėgautis nepakartojamu gero vynu skoniu.

Na, bet svarbiausia buvo gyvenimas su prancūzais jų šeimose. Tai leido ne tik pajusti jų namų dvasią, bet ir pasimokyti nuoširdaus ir šilto bendravimo. Prancūzai labai nori daugiau sužinoti apie Lietuvą, todėl visose šeimose mūsų šaliai teirautasi, kaip mes gyvename, kokia mūsų gamta, kokia ekonominė situacija ir t.t. Aišku, mums įdomu buvo paklausti, kiek jiems kainuoja vaikų mokymas, namų išlaikymas, koks požiūris į dabartinę Prancūzijos valdžią ir kt. Nors iš pradžių truputį bendrauti trukdė kalbos barjeras, tačiau vėliau pradėjome vieni kitus suprasti be didesnių

Nukelta į 7 p.

"Saulė" ir "Cantus" garsino Institutą ir Šiaulius Prancūzijoje

Atkelta iš 6 p. problemų. Ne vienas pasikeitė su prancūzų šeimomis adresais, tikisi draugauti ir ateityje.

Koncertais Elzase daugiausia rūpinosi "La cigale" choro vadovas Klodas Zanė. Jo pastangomis buvo suorganizuoti koncertai puikia akustika pasižyminčio Gabvilero domi-

nikonų katedros koncertų salėje, kurią labai mėgsta žymusis maestro M. Rostropovičius, Milūzos bažnyčioje, Elzaso etnografijos muziejuje, Žibsaimė vykusiame "Pieno" festivalyje. Apie koncertus rašė Elzaso spauda, spausdino "Saulės" nuotraukas. Ypač puikūs buvo koncertai Gabvilere ir Milūzoje, kur "Saulės" ir "Cantus" kolek-

tyvams prancūzų publika bisavo, prašė kai kuriuos kūrinius atlikti dar kartą.

Paskutinė viešnagės Elzase dieną dalyvavome tikroje prancūzų ūkininkų rudens fiestoje - "Pieno" šventėje. Sušku net įsivaizduoti, kokie šamojingi ir linksmi paprasti prancūzų kaimo žmonės. Žibsaimo miestelio gatve vyko teatralizuotas ūkininkų pa-

radas. Vienas po kito važiavo traktorių tempiami vežimai, kuriuose ūkininkai vaidavo senovės ir dabarties kaimo gyvenimą. Eitynėse plevesavo ir Lietuvos vėliava, su kuria žygiavo "Saulės" ansamblis. Žmonės plojo, šypsojosi ir sveikino lietuvačius, klausinėjo, kada bus koncertas. Mūsų šaliai net 2 val. koncertavo vieno ūkininko sodybos kieme, į kurį vis rinkosi ir rinkosi žmonės. Lietuviai ne tik parodė lietuviškų šokių, bet ir žiūrovus įtraukė į šokių sūkurį.

...Galima būtų dar tęsti pasakojimą apie šią nuostabią kelionę, tačiau visų išpūdžių ir patirtų išgyvenimų neišpasakosi. Anot "Saulės" ansamblio meno vadovo D. Daknio ir Muzikos katedros vyr. asistentės V. Janavičiūtės, ši koncertinė kelionė buvo tikrai naudinga ir įdomi. Jiems pritarę studentai ir dėstytojai, dalyvavę šioje išvykoje.

Instituto meno kolektyvai prancūzų neapvydė, todėl kitą vasarą lauksime užsimez-gusios draugystės tęsinio - "La cigale" choro vizito Lietuvoje.

Grįždami namo, aplankėme Strasbūrą, Berlyną. Strasbūro lietuviams nuvežėme lietuviškos spaudos ir mūsų Institute išleistų leidinių.

Zenonas RIPINSKIS
Autoriaus nuotraukos

"VAIGUVOS" DIENOS LENKIJOJE

Studentiška vasara nepastebimai prabėgo, bet liko nuotraukos, prisiminimai bendrame SPI folklorinio klubo "Vaiguva" albume. O kokia gi ta vasara? Turbūt labai šauni, nes išsipildė svajonė pakeliauti po margą pasaulį su senaisiais baltų šokiais ir dainomis. Klubo ansamblis buvo pakviestas į folkloro festivalį Lenkijoje, Torunės mieste. Kelionei ruošti vaiguviečiai pradėjo prieš kelis mėnesius. Noras save tinkamai parodyti buvo stimulas siūti rūbus, mokytis naujus "gabalus", prisiminti ir gerai atlikti senuosius. Ir, pasipuošę naujais kostiumais, "ginkluoti" kanklėmis ir kitais muzikos instrumentais birželio 12 d. išvykome į tokį tolimą, o kartu ir artimą užsienį - Lenkiją. Dvylika folkloro mylėtojų sutilpo į vieną iš Instituto mikroautobusų, kurį vairavo, kaip kelionės metu išsiaiškinome, šaunus vairuotojas Vytautas. Ir viskas atrodė tasyk kitaip: gražu ir juokinga. Įveikę Lenkijos-Lietuvos pasienį, visi atsikvėpėme: nesapnuojame, tikrai vykstame į festivalį. Atvažiavus į Torunę visa veiksmo režisūra atiteko festivalio organizatoriams. Mus apgyvendino pačiame miesto centre, tad naujosios miesto architektūros beveik neteko matyti. O senamiestį mes naršėme visas keturias dieneles, gavę atokvėpio minutėlę, ir radome tikrai neblogų, širdžiai mielų vietelių (neįskaitant barų ir parduotuvių). Didžiausią išpūdį paliko pasvirusi siena, prie kurios prisiglaudęs visu kūnu ir ištiesęs rankas pirmyn, galėjai pasitikrinti savo ištikimybę (beje, bent minutėlę išstovėti tokioje pozijoje nepavyko nė vienam iš mūsų). O jeigu dar nebuvote Torunėje, tai būtinai aplankykite Koperniko miestą, išsidėsčiusį abipus Vyslos, pasipuošusi viduramžių gynybinių pastatų ansambliu.

Be visų pašalinių išpūdžių, bene svarbiausia buvo pats festivalis: naujos pažintys, neįprasta aplinka, koncertai, vakaronės iki pat išnaktų. Festivalis prasidėjo dalyvių eitynėmis senamiestyje. Be mūsų, lietuvačių, dar buvo svečių iš

Nukelta į 8 p.

Žingsnis ir žvilgsnis į Ameriką

Atkelta iš 4 p.

Dar mes turėjome galimybę pamatyti, kaip lietuvių šokėjai rengėsi Čikagoje vykšančiai šokių šventei. Paskutinė repeticija vyko bažnyčios patalpose, kur yra specialią salę labdariniams pietums, bendruomenės sueigoms rengti. Šią patalpą lengvai galima transformuoti - vienoje salės dalyje repetuoja jaunimo grupės šokėjai (jų amžius maždaug apie 15-18 metų), o už pertvaros šoka vyresni šokėjai (vidutinis amžius - apie 50 m.). Kadangi jie ne taip jau dažnai susirenka į repeticijas, nes beveik visi dirba ir gyvena įvairiose regiono vietose, kai kurie gana toli nuo Bostono, prieš šventę teko daug padirbėti. Tačiau mums, stebėjusiems jų darbą iš šalies, kolektyvo pasirėngimas paliko gerą įspūdį. Į repeticijas Bostono "Sambūris" suvažiuoja šeimomis. Kai paklausiau, ar daug tarp šokėjų yra šeimų, susilaukiau šmaikštaus atsakymo - kas gi išleis vakarais žmoną vieną į šokius. Šoka vyrai ir žmonos, o kartu jaunimo grupėje dažnai ir jų vaikai (ir mūsų draugų vyresnysis sūnus). Tai tampa šeimynine tradicija. Ir kartu tai malonus laiko leidimo būdas - gali matyti, kad vyrauja gera nuotaika. Nors jiems tą vakarą teko dirbti iki devinto prakaito, bet tai vienas, tai kitas mesteli koki žodelį, kiti pasijuokia, draugiškai pakomentuoja, patraukia vienas kitą per dantį ir toliau repetuoja. O dirba su jais labai reiklį jauna šokių mokytoja Daiva. Po repeticijos šokių salė virsta žiūrovų sale - operatyviai sustumiamos kėdžių eilės, atskleidžiama pertvara, nes jaunimas baigia šokti šiek tiek anksčiau. Ir šurmulyš tądien greit nutilo - kiekvienas skubėjo namo, nes tai buvo sekmadienio vakaras.

Laimingų sutapimų dėka galėjome pažvelgti į JAV lietuvių gyvenimą iš arčiau - išgirsti, kaip jie bendrauja tarp savęs (beje, dažnai angliškai), sutikti lietuvių, kurie gimę ir auga toli nuo savo tėvų, o kartais - nuo senelių ir prosenelių gimtinės. O tai visai kas kita negu tada, kai jie vienu ar kitu tikslu atvažiuoja į Lietuvą. Kadangi turiu su kuo lyginti (pažįstu nemažai lietuvių bendruomenės narių Latvijoje), buvo įdomu ir naudinga susipažinti su Amerikos lietuvių gyvenimu. Apskritai šia tema reikėtų daugiau domėtis.

Aišku, kad, būdami taip toli nuo namų, nepraleidome progos pamatyti kiek įmanoma daugiau. Apžiūrėjome kai kurias Bostono įdomybes - bažnyčias, amerikiečių karių kapines, gubernatoriaus rūmus (kur galima drąsiai vaikščioti ir tenkinti savo smalsumą tuo metu, kai ten vyksta darbas - o turistų ten tikrai netrūko!), plaukiojome laivais po Atlanto vandenyną, aplankėme seną tvirtovę Džordžo saloje ir dar kitas aplinkines salas. Nors tai tik dalis to, ką būtume norėję apžiūrėti, tačiau viskam neužteko laiko. Už šią galimybę esu dėkinga AABS konferencijos rengėjams ir žmonėms, parėmusiems mane, kad galėčiau nuvykti į Ameriką.

"VAIGUVOS" DIENOS LENKIJOJE

Atkelta iš 7 p.

Ukrainos, Baltarusijos. Taip lauktieji vengrai ir graikai į festivalį neatvyko, todėl lietuviai su senaisiais protėvių rūbais buvo vos ne patys "skaniausi" svečiai. Visi renginiai vyko miesto centre esančiame etnografijos muziejuje, kuriame įautėmės lyg Rumšiškėse. Įsisukus į festivalio ratą nuobodžiauti nebuvo kada, mat koncertuoti tekdavo kasdien net po kelis kartus, iskaitant ir įvairius šauniausiu grupių atlikėjų konkursus. Galime pasigirti, kad "Vaiguva" buvo pripažinta autentiškiausiu kolektyvu, o mūsų dainininkė Albina Norvilaitė solistų konkurse tapo laureate. Būt buvo pradžia, atėjo ir pabaiga. Penktąją viešnagės dieną pavargę, bet laimingi riedėjome Lietuvėlės link. Dalijomės įspūdžiais, kažkas bandė dainuoti, užmigo, o pabudo jau Šiauliuose.

Lina BRUČAITĖ

INFORMACIJA

Šiuos dingusius studentų dokumentus laikyti negaliojančiais.
Agnės Dragūnaitės, Dailės fakulteto II kurso studentės,
stud.pažymėjimo Nr.95119;
Jolantos Varpiotaitės, Spec.pedagogikos fakulteto II k. 3 gr.
studentės, stud.pažymėjimo Nr.95223.

RANKININKAI IŠKOVOJO EUROPOS STUDENTŲ ČEMPIONŲ VARDUS!

Atkelta iš 1 p.

sporto klubo pirmininkas M.Budvytis pasidžiaugė sportininkų pasiektais rezultatais ir įteikė jiems atminimo dovanas. O Olimpiados prizininkui krepšininkui M.Zukauskui buvo padovanotas mūsų Instituto absolventų sukurtas paveikslas.

Sporto laureatai pasirašė Instituto garbės knygoje.

"Pedagogo" inf.

A.Musneckio nuotraukoje pirmajame puslapyje: po susitikimo rektorate.

Studentai, dėstytojai, dėmesio! Filologijos (ateityje Humanitarinis) fakultetas skelbia Humanitarinio fakulteto simbolikos - vėliavos ir ženkle - kūrimo konkursą.

Laukiame Jūsų pasiūlymų, projektų, eskizų iki spalio 25 d.

Auksarankės siuvinėtojas, galinčias ir norinčias įamžinti savo vardą Instituto istorijoje, kviečiame rinktis lapkričio 5 d. 19 val. Filologijos fakulteto dekanate. Darbu vadovaus dėstytoja L.Valienė.

Konkursas atviras visų fakultetų studentams ir dėstytojams.

Nugalėtojai ir auksarankės siuvinėtojos bus premijuojami. Nepraleiskite progos savo širdies ir talento šiluma sušildyti mūsų rūmus!

FILOLOGIJOS FAKULTETO DEKANATAS

Folkloro klubas "Vaiguva" kviečia

neabejingus savo krašto praeičiai, kultūrai, norinčius išmokyti senųjų lietuvių liaudies dainų, šokių, taip pat groti autentiškais instrumentais (patikėkit, tai gali kiekvienas), trokštančius keliauti (ne pėsčiomis) ir taip geriau pažinti Lietuvą, dalyvauti kraštotyros ekspedicijose (ir ten semtis tikrosios gyvenimo patirties), švesti kalendorines (ir ne tik) šventes, kalbėtis, diskutuoti pačiomis įvairiausiomis temomis (kurią siūlysite Jūs patys), ir... tiesiog būti bendraminčių rate.

Rugsėjo 26 d. (ketvirtadienį) 20 val. ateikite į IV bendrabučio salę.

Studentai, dėmesio!

Instituto liaudiškos muzikos ansamblis "Saulė" papildomai priima muzikantus, grojančius akordeonu (armonika) ir mušamaisiais.

Jūsų laukia ne tik repeticijos, bet ir aktyvi koncertinė veikla.

Kreiptis į ansamblio meno vadovą D.Daknį (tel.437680) arba į vadybininką Z.Ripinskį (c.r. 227 k., tel.438885).

Prancūzų kultūros centras organizuoja 3 mėnesių prancūzų kalbos kursus (pradedantiesiems ir pažengusiesiems).

Pradžia spalio 1 d. 18 val. SPI 206 kab.

Informacija teikiama telefonu 434736 (14-20 val.).

PEDAGOGAS

Redaktorius
Z.Ripinskis

Redakcijos adresas: P.Višinskio 25, Šiauliai

Tel.: 438885, faks. 435459

Spausdino "Titnago" spaustuvė,

Vasario 16-osios g. 54, Šiauliai. Tiražas 300 egz.

Užsak.Nr. 2987

SL 575